

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Brodnicy, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Redmerska – Górna
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Kazaniecka

w obecności Prokuratora /

po rozpoznaniu w dniach 4 września 2017 roku i 24 października 2017 roku

sprawy **M. B.** s. A. i A. z domu S.,

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 1 stycznia 2017 roku około godziny 6:30 w miejscowości Ł., powiat (...), woj. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem osobowym marki (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości stwierdzonym w wyniku badania, gdzie posiadał według I próby z godziny 7:36 0,61 mg/l, II próby z godziny 0,53mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

orzeka:

I/ ustalając, iż oskarżony M. B. dopuścił się zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 178a § 1 kk i ustalając, iż wina i społeczna szkodliwość tego czynu nie są znaczne, na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się orzeczenia;

II/ na mocy art. 67 § 3 kk i art. 39 pkt 7 kk zasądza od oskarżonego kwotę 500 (pięćset) złotych tytułem świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

III/ zwalnia oskarżonego od opłaty sądowej, a wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 8/17

UZASADNIENIE

w zakresie kary i środków karnych

M. B. został oskarżony o to, że w dniu 1 stycznia 2017r. Około godziny 6.30 w miejscowości Ł., powiat (...), woj. (...)- (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem osobowym marki (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości stwierdzonym w wyniku badania, gdzie posiadał według I próby z godziny 7:36 0,61mg/l, II próby z godziny 7:40

0,60mg/l, III próby z godziny 8:13 0,59 mg/l i IV próby z godziny 8:43 0,53 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art 178a § 1 kk.

W oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż wina oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości. Sąd nie ma też również żadnych wątpliwości, co do okoliczności popełnienia czynu. Sąd uznał, że wina i społeczna szkodliwość czynu zarzucanego oskarżonemu nie są znaczne. Oskarżony, jak wynika z karty karnej, nie był dotychczas karany, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy tryb życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożył wyjaśnienia w których opisał jak doszło do jego popełnienia, wyraził skruchę

Po rozpatrzeniu wszystkich okoliczności dotyczących sprawy, uwzględniając dotychczasową niekaralność oskarżonego fakt, iż poczuwa się on do winy, a także obecną postawę oskarżonego Sąd uznał, iż zachodzą wszystkie przesłanki wskazane w art. 66 § 1 i 2 kk warunkujące dopuszczalność instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Sąd stanął na stanowisku, iż w tej sytuacji wymierzenie oskarżonemu kary nie jest niezbędne, przyjmując jednocześnie, iż pomimo warunkowego umorzenia postępowania oskarżony M. B. będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni w przyszłości przestępstwa. Sąd postanowił dać oskarżonemu szansę na poprawę i skorzystać z dobrodziejstwa, jakim jest warunkowe umorzenie postępowania.

Sąd uznał, że okres próby 1 roku będzie wystarczający dla pozytywnego przeprowadzenia procesu resocjalizacji oskarżonego oraz skutecznie odwieździe oskarżonego od popełniania przestępstw.

Na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt. 7 kk Sąd zasądził od oskarżonego kwotę 500 zł tytułem świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczenie świadczenia pieniężnego jakkolwiek fakultatywne, jednak zmierza nie tylko do wzmocnienia represji karnej związanej z karą, lecz również uświadomienia sprawcy skutków mogących powstać w wyniku zdarzenia spowodowanego przez osobę naruszającą rażąco przepisy Ustawy prawo o ruchu drogowym, a do tej kategorii niewątpliwie należy zaliczyć osoby kierujące pojazdami w stanie nietrzeźwym. Przy określaniu wymiaru tego środka karnego Sąd miał na względzie stopień społecznej szkodliwości czynu oraz sytuację materialną oskarżonego. Wysokość orzeczonego świadczenia pieniężnego mieści się, zdaniem Sądu, w możliwościach płatniczych oskarżonego.

Sąd odstąpił od orzeczenia wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Zaznaczyć należy, iż w przypadku warunkowego umorzenia postępowania orzeczenie tego środka nie jest obowiązkiem Sądu. Sąd może orzec taki środek, jeśli uzna że jest to konieczne w realiach danej sprawy. Wskazać należy, iż celowość i zakres orzeczenia tego środka karnego zależy od stopnia zagrożenia, jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu, ten zaś oceniać należy na podstawie okoliczności rozpatrywanego wypadku, a także przyczyn, które do zdarzenia doprowadziły, sposobu prowadzenia pojazdu, rodzaju i wagi naruszonych zasad bezpieczeństwa oraz innych okoliczności wskazujących na stosunek sprawcy do obowiązujących zasad bezpieczeństwa, na jego stopień poczucia odpowiedzialności. Mają tu również znaczenie cechy osobowości sprawcy, częstotliwość nadużywania alkoholu, doświadczenie w prowadzeniu pojazdów itp. Pamiętać jednak trzeba, że decydującym będzie zawsze stopień zagrożenia dla ruchu ze strony sprawcy. Im większe jest to spodziewane zagrożenie tym dłuższy winien być okres obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów. Ratio legis środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów polega bowiem na tym, by osoby nie przestrzegające zasad bezpieczeństwa, zagrażające bezpieczeństwu ruchu czy to z braku wyobraźni czy z braku poczucia odpowiedzialności - z ruchu tego wyłączyć.

Przenosząc powyższe na realia niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż ustalona u oskarżonego zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu nie była aż tak znaczna i miała tendencję malejącą. Oskarżony jak wynika z wywiadu środowiskowego nie nadużywa alkoholu, zdaje sobie sprawę z wagi swojego czynu. Oskarżony jest (...), którego służba przebiega jak wynika z załączonych opinii w sposób nie budzących żadnych zastrzeżeń. Jest jedynym żywicielem rodziny. Orzeczenie wobec oskarżonego zakazu kierowania pojazdami nie jest konieczne aby uświadomił sobie w pełni niebezpieczeństwo swego czynu i możliwe jego tragiczne konsekwencje. Cele te w ocenie Sądu zostaną osiągnięte

przez sam fakt warunkowego umorzenia postępowania. Ponadto w przypadku oskarżonego orzeczenie takiego zakazu prowadzioby nieuchronnie do utraty pracy, która jest jedynym źródłem utrzymania.

Z brzmienia art. 627 kpk wynika, że od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa. Z brzmienia tego przepisu zatem wynika, iż zasadą w postępowaniu karnym jest obciążanie osoby winnej popełnienia przestępstwa kosztami sądowymi, albowiem przyczyniła się one do ich powstania. Zgodnie z przepisem art. 624 § 1 kpk Sąd może jednak zwolnić oskarżonego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności. W przedmiotowej sprawie w ocenie Sądu mamy do czynienia z taką właśnie sytuacją.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

B., dnia (...)